

**UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
GRØNLANDS LANDSRET**

D O M

afsagt af Grønlands Landsret den 20. marts 2026 i ankesag

Sagl.nr. 25/32314

Anklagemyndigheden
mod

Tiltalte

Født den Dato 3 1973

Advokat Thomas Wiemann

Qeqqa Kredsret afsagde dom i 1. instans den 13. august 2025 (kredsrettens sagl.nr. KS-QEQ-10223/2025).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af kredsrettens dom.

Tiltalte har påstået hjemvisning, subsidiært frifindelse mest subsidiært formildelse.

Doms mænd

Sagen har været behandlet med domsmænd.

Supplerende oplysninger

Der er ikke for landsretten fremkommet supplerende oplysninger.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne Vidne 1 og Vidne 3 har i det væsentlige forklaret for landsretten som i første instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at Forurettede 1 havde slået sig i skolen og havde slået sig i baghovedet. Forurettede 1 havde været oppe at slås med et andet barn i skolen vedrørende mobilen. Læreren ringede, fordi Forurettede 1 lavede for meget uro. Weekenden og mandagen er

blandet sammen i kredsrettens referat. Det var tiltalte, der havde sovet tre timer. Forurettede 1 og Forurettede 2 kom i pleje hos hende august 2022, da de skulle flytte til By 1. Da Vidne 1 kom for at hente mobilen, sagde tiltalte til Forurettede 1 og Forurettede 2, at de skulle komme. Tiltalte talte ikke hårdt, tiltalte gestikulerede, at de skulle komme. De kom, da tiltalte kaldte tredje gang. Tiltalte tog ikke fat i Forurettede 1. Foreholdt sagens akterne side 26, 4. afsnit, om at tiltalte tog fat i Forurettede 1's bluse, svarede tiltalte, at hun kun gestikulerede. Det er rigtigt, at tiltalte tog i Forurettede 1's bluse, men tiltalte slog ikke Forurettede 1. Tiltalte slog ikke Forurettede 1 og Forurettede 2. Hun tror, at Forurettede 1 og Forurettede 2 forklarer om vold mod dem, fordi de har traumer. Vidnet har uddannelse og erfaring med pleje af børn. Tiltalte har aldrig tvunget Forurettede 1 og Forurettede 2. Tiltalte har været på hospitalet med Forurettede 1, fordi Forurettede 1 har sagt, at hun var blevet misbrugt. Tiltalte vil altid forsvare Forurettede 1 og Forurettede 2, uanset om de lyver. Hun har ikke slået, hevet i håret eller skubbet Forurettede 1 og Forurettede 2. Hun har ikke slået Forurettede 2 med en fjernbetjening. De lyver på grund af traumer. Børn anbragt uden-for hjemmet siger sådan for at overleve. Hun har sat grænser for Forurettede 2. Hun har hjemve. Tiltalte hører fra Forurettede 1 tre gange om ugen. Forurettede 2 ringer næsten hver dag i hverdagene. Forurettede 1 og Forurettede 2 blev anbragt i pleje hos tiltalte på grund af deres mors skizofreni. De havde fået byttet om på dag og nat. Tiltalte satte grænser for pigerne. Der var faste spisetider, hjemmetider og sovetider osv. Det havde pigerne ikke lært før. De var før heller ikke kommet i skole og børnehave. Tiltalte lærte Forurettede 1 og Forurettede 2 håndar-bejde. Forurettede 1 og Forurettede 2 flygtede fra tiltalte om natten. Forurettede 1 og Forurettede 2 be-gyndte at stjæle efter at have været hos tiltalte i et år. Tiltalte bad om hjælp fra børnenes sagsbehandler fra kommunen vedrørende børnene. Til at starte med stjal Forurettede 1 og Forurettede 2 sodavand, så stjal de penge og mobiltelefoner fra deres klassekammerater. Forurettede 1 har råbt, at hun var blevet seksuelt misbrugt. Tiltalte ringede til politiet. Tiltalte græd med Forurettede 1 og rystede. Politiet kom og Forurettede 1 blev undersøgt. Politiet sagde, at der ikke var beviser for en voldtægt. Forurettede 1 var 10 år den gang. Tiltalte ved ikke, hvorfor Forurettede 1 har løjet. Tiltalte tror, at Forurettede 1 og Forurettede 2 lyver, fordi de ikke har grænser. Børn der bliver anbragt udenfor hjemmet, lukker ned og deres virkelighed er sådan, at de ikke tænker på i morgen. Tiltalte blev meget forskrækket over tiltalen mod hende. Tiltalte bad Forurettede 1 fortælle sandheden om, at der ikke var sket noget i hjemmet. Så sagde Forurettede 2 nej. Det er som om, at Forurettede 2 ikke kan sige undskyld. Men Forurettede 2 havde sagt, at det var noget, som pigerne havde aftalt. Det de har forklaret om til videoafhøringen. Forurettede 2 var ikke med ovenpå. Tiltalte ved ikke, hvorfor Vidne 1 har forklaret, som hun har gjort.

Vidne 1 har supplerende forklaret, at i stuen var en kvinde, to piger og en dreng. Kvinden er den person, der nu sidder i retten. Manden var ikke i stuen. Det var en af pigerne, der blev slået med flad hånd. Pigen stod bare med bøjet hoved. Pigen så urolig ud. Børn på den alder plejer at græde, hvis de slår sig. Vidnet valgte at ringe til politi og socialvagt, for det

ikke er rigtigt at slå børn. Man skal beskytte børn og er forpligtet til at melde det. Vidnet så ikke, at pigen blev slået, fordi vidnet så på sin mobil. Men vidnet hørte smældet og kiggede op. Hun kan ikke huske, hvad hun så. Vidnet ved, at det var tiltalte, der slog, for pigen så ud til at have slået sig. Vidnet ville ikke have meldt det, hvis pigen ikke så ud til at være blevet slået. Tiltalte stod foran pigerne. Vidnet fik det dårligt efter slaget og prøvede at komme hurtig ud. Pigerne sad på sofaen. Vidnet stod i gangen mod indgangen til stuen. Vidnet beskrev mobiltelefonen overfor husets beboere og sagde, at lokationen var placeret der. Vidnet sagde, at det var en iPhone. Vidnet kan ikke huske mere. Vidnet fik ikke telefonen tilbage.

Vidne 3 har supplerende forklaret, at han plejer at sidde ved computeren med ryggen til stuen. Stuen er aflang og smal. I den anden ende af stuen er sofa og tv. Han har ikke siddet ved computeren i køkkenet. Computeren er stationær og ikke bærbar. Da personen kom vedrørende telefonen, sad vidnet bag computeren. Det var tiltalte, der tog imod. Han så ikke tiltalte give en lussing og hørte det heller ikke. De ledte alle vegne efter telefonen. Han har ikke set tiltalte udøve vold mod pigerne på noget tidspunkt i den periode, hvor de var i pleje. Han har ikke set blå mærker på pigerne bortset fra blå mærker, som pigerne har fået i skolen. Man kan ikke se ham fra gangen. Han kunne høre personen, der kom vedrørende telefonen. Men han kunne ikke forstå hende. Han var med til at lede efter mobilen. Han fik ikke beskrivelsen af mobilen at vide.

Tiltalte har forklaret om sine personlige forhold, at hun stadig arbejder i Arbejdsplads. Pigernes mor har en diagnose og har røget hash. Tiltalte har rådet datteren til at tage en uddannelse. men datterens børn blev anbragt udenfor hjemmet. Tiltaltes søn er epileptiker og bor hos tiltalte. Han er på førtidspension. Han kan ikke klare sig selv. Tiltalte arbejder med ældre og børn, hvor de ældre lærer børnene op. Tiltalte har lige været på kursus i sunde generationer, der skal videre. Tiltalte arbejder med det, fordi tiltalte så gerne vil redde børnene. Tiltalte er ikke alkoholiker. Tiltalte har levet et sundt liv indtil nu. Så det er meget hårdt at sidde i denne situation. Tiltalte savner børnene så meget. Tiltalte har bedt børnene om at sige sandheden. Når hun puttede Person 1, bad hun Person 4 kigge til pigerne, fordi de plejede at løbe hjemmefra om natten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forsvareren har for landsretten nedlagt påstand om hjemvisning til kredsretten på baggrund af fejl og mangler ved den af politiet foretagne tolkning fra grønlandsk til dansk ved videoafhøringerne af Forurettede 1 og Forurettede 2. Landsretten har efter en samlet vurdering ikke fundet grundlag for at hjemvise sagen, idet der ved hovedforhandlingen for landsretten ved den af landsretten anvendte tolk er rettet op på fejl og mangler ved den tidligere tolkning.

Landsretten finder, at Forurettede 1 og Forurettede 2 har afgivet detaljerede og troværdige forklaringer, der fremstår selvoplevede, alderssvarende og uden overdrivelser. Deres forklaringer er understøttet af sagens øvrige omstændigheder herunder af Vidne 1's forklaring og af politiattester.

Landsretten tiltræder således kredsrettens afgørelse af skyldsspørgsmålet, således at tiltalte i det hele er skyldig i overtrædelse af kriminallovens § 88 i forhold 1 og 2, som det fremgår af anklageskriftet.

Landsretten er enig med kredsretten i kredsrettens begrundelse og fastsættelse af foranstaltning.

Herefter stadfæster landsretten kredsrettens afgørelse.

THIKENDESFORRET:

Kredsrettens dom stadfæstes.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Dommer